

Vårsøg

No skin det sol e høgste Svealiå
No bli det vår, det kjeinne e så vel
Det søng så tongt kring aille dalasiå
Og synnavijn, hain kjæm og gær me sel

Når sola skin, da bli det fint e fjeillå
Da ska e dit å sjå kor bekkjin rein
Og klyv te topps e brattast berjesteillå
å vea gras og turt og tågberløng

E kjeinne lokt tå gras kring aille steillå
Og sola skin, og bjøllån kleng så kløkt
Og tjønnin legg så blank der e ska laua
Me berg ekreng, der e kainn sol me trøkt

Å du, å du så sårt og sælt eg stuinna
Når sola skin frå kvite høgda ned
Da væt e vårn, hainn e kje længer uinna
At e får levva slik ein sommar te

Da væt e vesst at bekkjin legg å veinta
Poinn kaille isa med så sval ein drekk
Når hausten kjæm og sistkveillskløva heinta
Da ska e takk førr sommarn så e fekk